

GROEP 8

LES 11
12

Kerst

6de leerjaar**Bijlage 1: Script naar het verhaal 'Feest' van Toon Tellegen'**

Verteller: Op een dag gaf de rups een feest tussen twee distels onder de eik. Er was daar net genoeg plaats voor één gast om te staan, en alleen de eekhoorn kwam. Iedereen geeft wel eens een ongemakkelijk feest dacht hij. Hij had pas een pot beukebladmoes gemaakt en gaf die aan de rups.

Rups: Dank je wel, eekhoorn. Het wordt een leuk feest.

Eekhoorn: Ja.

Verteller: Eekhoorn ging zo staan dat hij zich niet prikte. Verroeren kon hij zich niet meer.

Eekhoorn: Wat vier je eigenlijk?

Rups: Mijn jas.

Eekhoorn: Je jas??

Verteller: De rups schrok en kromp ineen.

Rups: Ja, kan dat niet? Ik dacht dat je alles kon vieren?

Eekhoorn: Ja, dat dacht ik ook. Maar ik wist niet dat je ook je jas kon vieren.

Rups: O, dan vier ik weer eens het verkeerde.

Eekhoorn: Nee nee, het kan best dat je je jas wel kan vieren. Ik weet zo veel niet.

Verteller: De rups zweeg.

Eekhoorn: Wat voor jas is het?

Rups: Een blauwe. Zal ik hem aandoen?

Eekhoorn: Ach nee, hou hem maar uit.

1 Tellegen, T. (2009). *Iedereen was er. Meer verhalen over de eekhoorn en andere dieren*. Amsterdam – Antwerpen: Em. Querido's Uitgeverij BV. Deze tekst mag niet zonder voorafgaande toestemming van de uitgever voor andere doeleinden worden gebruikt dan als lesmateriaal bij het boek *Speel je Wijs*.

GROEP 8

LES $\frac{11}{12}$

Kerst

6de leerjaar

Bijlage 1: Script naar het verhaal 'Feest' van Toon Tellegen'

Verteller: De rups had zijn jas al half aangedaan, maar trok hem weer uit. Wat een feest, dacht de eekhoorn. Er was niets te eten of te drinken, en niemand zong.

Rups: Sta je goed?

Eekhoorn: Ja.

Verteller: Maar zijn stem klonk benard. Het was een tijdlang stil.

Rups: Dat cadeau van jou, eekhoorn...

Eekhoorn: Ja.

Verteller: De rups zweeg verder. De eekhoorn dacht dat de rups nog iets wilde zeggen, maar was daar niet zeker van. Het begon te regenen.

Rups: Nu begint het feest pas echt goed.

Verteller: De eekhoorn had juist weg willen gaan. Maar nu moest hij wel blijven. Hij had nog nooit zo'n eigenaardig feest meegemaakt. Het enige is, dacht hij, dat ik het aan mier kan vertellen. Hij wreef zich in de handen, maar prikte zich daarbij in zijn ellebogen.

Rups: Dit feest is zó gezellig... Ik weet niet hoe ik je dat moet uitleggen, eekhoorn.

Verteller: Niet lang daarna viel de rups in slaap. De eekhoorn hoorde hem zachtjes snurken. Heel voorzichtig stapte hij tussen de distels uit. Wat een feest, dacht hij. Maar het is vast ook heel moeilijk om je jas te vieren. Hoe zou ik mijn jas vieren, of mijn oren? Hij liep het bos in en hoe verder hij liep hoe gezelliger hij het had gehad op het feest van de rups.